

Nr.
van het arrest

Nr. 2005/4608
van het repertorium

Nr. 933 P 2001
1303 P 2001
van het parket-generaal

- URBANISATIE
- VERSTEK *aan.*

ARREST

Het Hof van Beroep zetelende te Antwerpen
12de kamer
recht doende in Correctionele Zaken,
verleent het volgende arrest:

Inzake van het Openbaar Ministerie

tegen:

1.
zaakvoerder,
geboren te op
wonende te

beklaagde

afwezig

2.
handelaar,
geboren te op
wonende te

beklaagde

Overgeschreven op het hypotheekkantoor te
op 07.12.1993, en
ambtshalve ingeschreven.
Ontvangen : 878-frank; De Bewaarder (get.)

het onroerend goed toebehorend aan
krachtens een akte van
aankoop 3 mei 1976, ontvangen op 12 mei 1976 door
notaris te

* * *

ZAAK I. 933 P 2001

gelet op de hogere beroepen ingesteld
- op 8 juni 2001 door beklaagden
tegen al de schikkingen ten dezès laste
- op 13 juni 2001 door het Openbaar Ministerie
tegen al de schikkingen uitgezonderd deze
betrekkèlijk de burgerlijke belangen tegen
beklaagden

tegen het vonnis, op tegenspraak gewezen
opzichtsens beklaagden en bij
verstek gewezen opzichtsens beklaagde door
1 rechter op 29 mei 2001 door de correctionele
rechtbank van Hasselt, 13e kamer, dewelke als
volgt heeft beslist:

...

De feiten met betrekking tot de instandhouding
zoals voorzien in de inleidende dagvaarding, zijn
de opeenvolgende en voortgezette uitvoering van
een zelfde misdadig opzet, zodat de
verjaringstermijn slechts een aanvang neemt vanaf
het laatste feit: 2 september 1993.

...

Verklaart tweede en derde beklaagde niet schuldig
aan het doorvoeren van de reliëfwijziging.

Verklaart beklaagden schuldig aan de feiten zoals
omschreven in de inleidende dagvaarding en nader
gepreciseerd qua tijdsbepaling met dien verstande
dat deze feiten thans strafbaar zijn gesteld bij
de artikelen 99, 146 en 149 van het Decreet van 18
oktober 1999 houdende de organisatie van de
ruimtelijke ordening.

eerste beklaagde

Veroordeelt beklaagde tot een geldboete van
VIJFHONDERD FRANK, gebracht op HONDERDDUIZEND
FRANK, door verhoging met 1990 decimen, of een
vervangende gevangenisstraf van NEGENTIG DAGEN.

Verplicht beklaagde tot betaling van EEN bijdrage
van TIEN FRANK, gebracht op TWEEDUIZEND FRANK,
door verhoging met 1990 decimen.

Verwijst beklaagde tevens tot de kosten van de
publieke vordering, begroot op de som van 735
frank, doch niet inbegrepen de kosten van
betekening van huidig vonnis, welke eveneens door
beklaagde dienen gedragen te worden.

Legt aan de veroordeelde tevens een vergoeding op van 1.000 frank.

tweede beklaagde

Veroordeelt beklaagde tot een geldboete van VIJFHONDERD FRANK, gebracht op HONDERDDUIZEND FRANK, door verhoging met 1990 decimen, of een vervangende gevangenisstraf van NEGENTIG DAGEN.

Verplicht beklaagde tot betaling van EEN bijdrage van TIEN FRANK gebracht op TWEEDUIZEND FRANK, door verhoging met 1990 decimen.

Verwijst beklaagde tevens tot de kosten van de publieke vordering, begroot op de som van 735 frank, doch niet inbegrepen de kosten van betekening van huidig vonnis, welke eveneens door beklaagde dienen gedragen te worden.

Legt aan de veroordeelde tevens een vergoeding op van 1.000 frank

derde beklaagde

Veroordeelt beklaagde tot een geldboete van VIJFHONDERD FRANK, gebracht op HONDERDDUIZEND FRANK, door verhoging met 1990 decimen, of een vervangende gevangenisstraf van NEGENTIG DAGEN.

Verplicht beklaagde tot betaling van EEN bijdrage van TIEN FRANK, gebracht op TWEEDUIZEND FRANK, door verhoging met 1990 decimen.

Verwijst beklaagde tevens tot de kosten van de publieke vordering, begroot op de som van 735 frank.

Legt aan de veroordeelde tevens een vergoeding op van 1.000 frank.

Beveelt aan eerste, tweede en derde beklaagde het herstel in de vorige staat, hetgeen impliceert de complete afbraak van al de bijgebouwen en aan eerste beklaagde het tenietdoen van de reliëfwijziging en dit binnen de DRIE MAANDEN nadat huidig vonnis in kracht van gewijsde getreden is en beslist dat het college van burgemeester en schepenen of de gemachtigde ambtenaar, ingeval het vonnis niet wordt ten uitvoer gelegd, daarin op de kosten van beklaagden kan voorzien.

Zegt dat de overheid die het vonnis uitvoert gerechtigd is de van de herstelling van de plaats afkomende materialen en voorwerpen te verkopen, te

vervoeren, op te slaan en te vernietigen op een door haar gekozen plaats.

Zegt dat de veroordeelden gehouden zijn alle uitvoeringskosten, verminderd met de opbrengst van de verkoop der materialen en voorwerpen, te vergoeden op vertoon van een staat, begroot en invorderbaar verklaard door de Beslagrechter.

Veroordeelt beklaagden daarenboven tot een dwangsom van 10.000 frank per dag vertraging bij niet uitvoering van huidig vonnis binnen de gestelde termijn.

* * *

Gehoord het verslag gedaan door de heer
Voorzitter;

Gehoord het Openbaar Ministerie in zijn
vorderingen;

Gehoord beklaagden in hun middelen van verdediging
ontwikkeld door Mr. advocaat bij de
balie van

Gelet op de herneming van de zaak wegens de
gewijzigde samenstelling van de zetel ter
terechtzing van 21 september 2005;

Gelet op de neergelegde conclusie;

ZAAK II. 1303 P 2001

Gelet op het hoger beroep ingesteld op 10 oktober 2001 door beklaagde tegen al de schikkingen ten dezès laste

tegen het vonnis, op verzet tegen voormeld verstekvonnis d.d. 29 mei 2001, op tegenspraak gewezen door 1 rechter op 25 september 2001 door de correctionele rechtbank van Hasselt, 13e kamer, dewelke als volgt heeft beslist:

...

De feiten met betrekking tot de instandhouding zoals voorzien in de inleidende dagvaarding, zijn de opeenvolgende en voortgezette uitvoering van een zelfde misdadig opzet, zodat de verjaringstermijn slechts een aanvang neemt vanaf het laatste feit: 2 september 1993.

...

Verklaart het verzet ontvankelijk.

Vernietigt het verstekvonnis waartegen verzet werd aangetekend en opnieuw rechtdoende.

Verklaart beklaagde schuldig aan de feiten zoals omschreven in de inleidende dagvaarding en nader gepreciseerd qua tijdsbepaling met dien verstande dat deze feiten thans strafbaar zijn gesteld bij de artikelen 99, 146 en 149 van het Decreet van 18 oktober 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening.

Veroordeelt beklaagde hiervoor tot een geldboete van VIJFHONDERD FRANK, gebracht op HONDERDDUIZEND FRANK, door verhoging met 1990 decimen, subsidiair een gevangenisstraf van NEGENTIG DAGEN.

Verplicht beklaagde tot betaling van EEN bijdrage van TIEN FRANK, gebracht op TWEEDUIZEND FRANK, door verhoging met 1990 decimen.

Verwijst beklaagde tot de kosten van het verstekvonnis, betekeningskosten inbegrepen, en de kosten van het verzet, deze te wijten zijnde aan het persoonlijk toedoen van beklaagde, in totaal begroot op de som van 2.000 frank.

Legt aan de veroordeelde tevens een vergoeding op van 1.000 frank.

Beveelt het herstel in de vorige staat, hetgeen impliceert de complete afbraak van al de

bijgebouwen en het tenietdoen van de
reliëfwijziging en dit binnen de DRIE MAANDEN
nadat huidig vonnis in kracht van gewijsde
getreden is en beslist dat het college van
burgemeester en schepenen of de gemachtigde
ambtenaar, ingeval het vonnis niet wordt ten
uitvoer gelegd, daarin op de kosten van beklagde
kan voorzien.

Zegt dat de overheid die het vonnis uitvoert
gerechtigd is de van de herstelling van de plaats
afkomende materialen en voorwerpen te verkopen, te
vervoeren, op te slaan en te vernietigen op een
door haar gekozen plaats.

Zegt dat de veroordeelde gehouden is alle
uitvoeringskosten, verminderd met de opbrengst van
de verkoop der materialen en voorwerpen, te
vergoeden op vertoon van een staat, begroot en
invorderbaar verklaard door de Beslagrechter.

Veroordeelt beklagde daarenboven tot een dwangsom
van 10.000 frank per dag vertraging bij niet
uitvoering van huidig vonnis binnen de gestelde
termijn.

* * *

Gehoord het verslag gedaan door de heer
Voorzitter;

Gehoord het Openbaar Ministerie in zijn
vorderingen;

Gelet op de herneming van de zaak wegens de
gewijzigde samenstelling van de zetel ter
terechtzitting van 21 september 2005;

Overwegende dat de beklagde, alhoewel regelmatig
gedagvaard zijnde, niet in persoon of bij advocaat
is verschenen op de terechtzitting en dat de zaak
te zijne opzichte bij verstek behandeld werd;

Overwegende dat in zaak II het hoger beroep van beklaagde Drilleux, in zoverre gericht tegen het bestreden vonnis waarbij zijn verzet ontvankelijk verklaard werd, niet ontvankelijk is bij gebrek aan belang;

Overwegende dat voor het overige de hogere beroepen in beide zaken, regelmatig naar vorm en termijn, ontvankelijk zijn;

Overwegende dat met het oog op een goede rechtsbedeling beide zaken, die nauw samenhangen, worden samengevoegd;

Overwegende dat in zaak II de eerste rechter terecht heeft vastgesteld dat het verstek van beklaagde uitsluitend aan hemzelf te wijten was en hij derhalve verwezen werd tot de kosten van het verzet;

Overwegende dat in beide zaken conform de vordering van het Openbaar Ministerie, de feiten dienen geactualiseerd en gepreciseerd te worden als volgt:

"de feiten thans strafbaar gesteld zijnde overeenkomstig de artikelen 99, 146, 149, 150, 151, 153, 160 en 204 van het decreet van 18 mei 1999, houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening, zoals gewijzigd bij artikel 2 van het decreet van 28 september 1999, artikelen 16, 36, 38, 64 van het decreet van 26 april 2000, artikelen 4 en 10 van het decreet van 13 juli 2001, artikelen 2 en 3 van het decreet van 1 maart 2002, artikelen 6 en 7 van het decreet van 8 maart 2002, artikelen 7, 8, 9, 11 en 12 van het decreet van 4 juni 2003 en artikelen 46, 47 en 48 van het decreet van 21 november 2003"

en de datumbepaling der feiten dient omschreven als volgt:

in zaak I en in zaak II:

voor de eerste inbreuk onder A: "in meerdere malen op niet nader te bepalen data tussen 14 januari 1988 en 9 augustus 1990"

voor de tweede inbreuk onder B: "in meerdere malen op niet nader te bepalen data tussen 31 december 1990 en 20 februari 1992";

Overwegende dat de beklaagden hiervan in kennis werden gesteld en zich daaromtrent hebben kunnen verdedigen;

Overwegende dat na nieuw onderzoek ter terechtzitting door het Hof, en door de stukken van het dossier, dient vastgesteld dat

- de kwestieuze bouwwerken gelegen zijn in een woongebied zoals voorzien bij het gewestplan dat is goedgekeurd bij K.B. van 3 april 1979

- de laatste feiten van oprichting werden gerealiseerd tussen december 1990 en 20 februari 1990

- de incriminatieperiode voor de instandhouding van de inbreuken liep resp. van 8 augustus 1990 (A) en van 19 februari 1992 (B) tot 2 november 1993, datum van het bevel tot dagvaarding;

- de vordering tot herstel samen met de dagvaardingen van 6 december 1993 aanhangig gemaakt werd bij de rechtbank;

Overwegende dat dient vastgesteld dat m.b.t. de feiten van oprichting de strafvordering is vervallen door verjaring;

Overwegende dat nu het kwestieuze bouwwerk ligt in woongebied, zijnde een niet ruimtelijk kwetsbaar gebied, voor de instandhouding van de werken de strafsanctie niet geldt;

Dat in zoverre geënt op de feiten van instandhouding het hof vaststelt dat er geen aanleiding is om in te gaan op de herstellvordering;

Overwegende dat in zoverre geënt op de verjaarde inbreuk van oprichting dient vastgesteld dat de herstellvordering d.d. 14 juli 1993 tijdig werd ingesteld;

Dat evenwel m.b.t. bijgebouwen, garageboxen en parking een regularisatievergunning van 28 februari 2000 is tussengekomen en de situatie is aangepast conform die vergunning ofwel ruimtelijk geen probleem meer stelt, zodat de herstellvordering zonder voorwerp is geworden (zie brief van de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur d.d. 1 juli 2005);

OM DIE REDENEN:

HET HOF,

Recht doende bij verstek t.a.v. beklaagde Drilleux en op tegenspraak t.a.v. de andere partijen,

Na herneming van de beide zaken,

Gelet op de artikelen:

- 11, 12, 14, 24, 31 tot 37 en 41 van de wet van 15 juni 1935
- 162, 185, 186, 190, 190 ter, 194, 195, 199, 200, 202, 203, 203 bis, 210, 211 wetboek van strafvordering
- 1, 2, 3, 7 strafwetboek
- 21 tot 26 van de wet van 17 april 1878
- 146 van het decreet van 13 mei 1999

Verklaart het hoger beroep van beklaagde in zaak II niet ontvankelijk bij gebrek aan belang in zoverre gericht tegen het bestreden vonnis waarbij zijn verzet ontvankelijk verklaard werd;

Verklaart in beide zaken de hogere beroepen voor het overige ontvankelijk;

Voegt beide zaken samen;

In zaak I:

Het bestreden vonnis wijzigend;

Actualiseert en preciseert de feiten zoals hiervoor gezegd (pagina 9);

Verklaart de strafvordering m.b.t. het oprichtingsmisdrijf (A en B) vervallen door verjaring;

Stelt vast dat er voor de feiten van instandhouding geen strafsanctie geldt;

Ontslaat beklaagden van alle rechtsvervolging in deze zaak;

Stelt vast dat de herstellvordering zonder voorwerp is geworden met betrekking tot het oprichtingsmisdrijf;

Stelt vast dat er geen aanleiding meer is om in te gaan op de herstellvordering met betrekking tot het instandhoudingsmisdrijf;

de kosten:

Legt de kosten in beide aanleggen ten laste van de Staat.

In zaak II:

Het bestreden vonnis wijzigend;

Actualiseert en preciseert de feiten zoals hiervoor gezegd (pagina 9);

Verklaart de strafvordering m.b.t. het oprichtingsmisdrijf (A en B) vervallen door verjaring;

Stelt vast dat er voor de feiten van instandhouding geen strafsanctie geldt;

Ontslaat beklaagde van alle rechtsvervolging in deze zaak;

Stelt vast dat de herstellvordering zonder voorwerp is geworden met betrekking tot het oprichtingsmisdrijf;

Stelt vast dat er geen aanleiding meer is om in te gaan op de herstellvordering met betrekking tot het instandhoudingsmisdrijf;

de kosten:

Veroordeelt beklaagde tot de kosten van zijn verzet in eerste aanleg, deze voorgeschoten door de openbare partij begroot op 55,50 euro, hierin begrepen de kosten van afschrift van het verstekvonnis, het verstek aan beklaagde te wijten zijnde;

Legt de overige kosten in beide aanleggen ten laste van de Staat;

Aldus gedaan en uitgesproken in openbare
terechtzitting van de TWAALFDE kamer van het HOF
VAN BEROEP te ANTWERPEN op
NEGENTIEN OKTOBER TWEEDUIZEND EN VIJF

Waar aanwezig waren

Voorzitter

Raadsheer

Raadsheer

Substituut-procureur-generaal

Griffier